

یوہنّائے ائولی کاگد

بيت و مٽے باور و ايمان همے بالادستی اِنْتِ که دنيایا اِردست کنت. 5 اَبید چه آکسا که باور کنت ایسا هُدائے چُک اِنْت، دگه کتے دنيایا اِردست کرت کنت؟

6 اے هما اِنْت که چه آپ و هُونَا آتکگ، بزان ایسا مَسِيه، تهنا چه آيا نه، چه آپ و هُونَا. اے روه اِنْت که گواهی دنت، چيا که روه راستی اِنْت. 7 پرچا که سٽے گواه و شاهد هست: 8 روه، آپ و هُون. اے هر سٽيِن همشور اِنْت. 9 اگن ما انسانئے گواهی مٽيِن، گُوا هُدائے گواهی باز مستر اِنْت، چيا که هُدائے گواهی هما اِنْت که وتی چُکئے بارثوا داتگی. 10 هرکس که هُدائے چُکئے سرا باور کنت، آيا اے گواهی وت گون اِنْت، بله آ که هُدائے سرا باور نکنت، هُدایي دروگبند کرتگ، چيا که هُدائے گواهی دٽيگی په چُکا باور نکرتگ. 11 آ گواهی اِش اِنْت که هُدایا مارا نميرانين زند بکشنگ و اے زند چه هُدائے چُکئے نيمگا اِنْت. 12 هما کس زندئے واهند اِنْت که گون هُدائے چُکا گون اِنْت و آ که گون چُکا گون نه اِنْت، زندئے واهند نه اِنْت.

گُدی هبر

13 اے چيژن په شما نيشنتن که شمارا هُدائے چُکئے نامٽے سرا باور اِنْت، تان بزانتیت که نميرانين زندئے واهند اِنْت. 14 چه آيا مارا اے دلدُدی رستگ، هرچه که آيٽے لوٽ و واهگئے سرا بلوٽين، آ اِشکنت. 15 نون اگن زانين هرچه چه آيا بلوٽين مارا اِشکنت، گُوا دلجم اين که مٽے لوٽ و واهگ سرجم بوتگا اِنْت.

16 اگن کسے براتے بگندیت اِنچين گناهے کنگا اِنْت که مَرکٽے سٽوب نبيت، دُوا بکت و هُدَا آيا زند بکشیت. اِشيا هما کسے بارثوا گوشان که گناهی مَرکٽے سٽوب نبيت. گناهے هست اِنْت که مَرکٽے سٽوب بيت، مَن نگوْشان که کسے په چشين گناهئے بکشگا دُوا بکت. 17 هر بدین کارے گناه اِنْت، بله اِنچين گناهے هم هست که مَرکٽے سٽوب نبيت.

18 ما زانين هرکس که چه هُدایا پيدا بوتگ، گناه نکنت، هما که چه هُدایا پيدا بوتگ^h هُدَا وت آيٽے نگهپانیا کنت و شٽيتانئے دست په آيا نرسیت. 19 ما زانين که هُدائے چُک اِنْت و سٽهين دنيا شٽيتانئے زور و واکئے چيرا اِنْت. 20 اے چيژا هم زانين که هُدائے چُک آتکگ و مارا اے پوه و زانتي داتگ که آ «راستينا» بزانتين. ما هما «راستينئے» آرواه و جبين اِنْت، آيٽے چُک ایسا مَسِيهٽے آرواه و جبين اِنْت. راستين هُدَا و نميرانين زند، هما اِنْت. 21 او دُرْدانگين چُکان! وتا چه بُنان^l دور بدارنیت و بپهريزیت.

يوهناٽے اٽولي کاگد

© 2019 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گون بايبيٽے رجانک کنوکين ٽيمے کما

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

^h18:5 بزان ایسا مَسِيه.

^l19:5 دنياٽے مانا ادا هما مردم اِنْت که ایسا مَسِيهٽے سرا باورمند نه اِنْت.

^l21:5 بُت تهنا بُتین هُدَا نه اِنْت، بُت هر چيژ بوٽ کنت که انسان هُدائے بدلا آيا پرستش کنت.

روہان بچگاسیت

4 ¹ او دُردانگان! ہر روہیتے سرا باور مکنت، روہان آزمایش کنیت و بچگاسیت کہ بارین چہ ہُدائے نیمگا انت یا نہ؟ چیا کہ بازین دروژگین نیبے دنیائے چارین کُنڈان پُرتگ. ² ہُدائے روہا اے ڈٹولا زانیت: ہر ہما روہ چہ ہُدائے نیمگا انت کہ باور کنت و مَنیت کہ ایسا مَسیہ، انسانی رنگ و دُرُوشما اِیر آتکگ. ³ بلہ ہر روہے کہ ایسایا نَمَیت، آ چہ ہُدائے نیمگا نہانت و مَسیہے ہما دژمنے روہ انت. شما اِشکتگ کہ آروہ کثیت و ہمے ائون ہم دنیایا انت.

⁴ او دُردانگین چُگان! شما چہ ہُدایا اِنت و آیانی سرا بالا دست بوتگیت، چیا کہ آ کہ شمے دلا انت چہ آییا مستر انت کہ دنیایا انت. ⁵ آ دنیائیگ انت، پمیشکا ہرچے کہ گوشت ہم دنیایی اِنت و دنیائے گوش آیانی نیمگا انت. ⁶ ما چہ ہُدایا این و کسے کہ ہُدایا زانت، آییے دلگوش مئے نیمگا انت، بلہ آ کہ چہ ہُدایا نہانت، آییے دلگوش مئے نیمگا نہانت. راستیے روہ و گمراہیے روہا ہمے ڈٹولا زانین و پجَاہ کارین.

ہُدایی مِہر

⁷ او دُردانگان! گون یکدومیا مِہر بکنین، چیا کہ مِہر چہ ہُدایا اِنت و ہرکس کہ مِہر کنت، چہ ہُدایا پیندا بوتگ و ہُدایا زانت. ⁸ آ کہ مِہر نکنت ہُدایی نزاننگ، چیا کہ ہُدا مِہر انت. ⁹ ہُدائے مِہر اے ڈٹولا مئے نیاما پَدَر بوت کہ وتی یک و یکدانگین چُکی اے جہانا رثوان دات تانکہ چہ آییے نیمگا زندمانے و اُھند بیین. ¹⁰ ما گون ہُدایا مِہر نکرتگ، مِہر ہمش انت کہ آییا کرتگ و وتی چُکی دیم داتگ تان پہ مئے گناہانی شوَدگا کُربانیک کنگ بییت. ¹¹ او دُردانگان! اگن ہُدایا اے ڈٹولا گون ما مِہر کرتگ، ما ہم باید انت یکدومیا دؤست بدارین. ¹² کَسا ہچبر ہُدا ندیستگ، بلہ اگن یکدگرا مِہر بکنین، ہُدا مئے دلا مانیت و آییے مِہر مئے دلا کامل و سرریچ بوتگ.

¹³ آییا مارا چہ وتی روہا بہرے دانگ. چہ ہیدا زانین کہ ما آییے ارواہ و جبینا مانین و آ مئے دلا. ¹⁴ ما دیستگ و گواہی دئین کہ پتا وتی چُک رثوان داتگ تان جہانے رَکینوک بییت. ¹⁵ آ کہ مَنیت ایسا ہُدائے چُک انت، ہُدا آییے دلا جاگہ کنت و آ ہُدائے ارواہ و جبینا. ¹⁶ ما ہما مِہر زانتگ و آییے سرا باور کرتگ کہ ہُدایا مارا دانگ. ہُدا مِہر انت و ہرکس کہ وتی زندا پہ مِہر بگوانینت، ہُدائے ارواہ و جبینا مانیت و ہُدا آییے دلا. ¹⁷ مِہر مئے نیاما ہمے ڈٹولا کامل و سرریچ بوتگ کہ جُست و پُرسے روچا دلدُڈ بیین. چیا کہ ما اے دنیایا ہمایئے ^f ڈٹولا این. ¹⁸ مِہرے تہا تَرس نیست. سرریچین مِہر، تَرسا گار دنت. چیا کہ ترس چہ سزائے ہتیلا کثیت و کسے کہ تَرسیت چہ مِہرا سرریچ نبوتگ. ¹⁹ ما مِہر کنین چیا کہ پینسا آییا گون ما مِہر کرتگ. ²⁰ کسے کہ گوشت: «منّا ہُدا دؤست انت» و چہ وتی براتا نِیرت کنت، دروژگندے، پرچا کہ وتی براتا گندیت و دؤستے ندریت، گُرا ہُدایا کہ نگندیت چہ پیمیا دؤستی داشت کنت؟ ²¹ ما اے ہُکم چہ ہماییا گپتگ کہ گوشت: «ہرکس کہ گون ہُدایا مِہر کنت، باید انت گون وتی براتا ہم مِہر بکنت.»

ہُدائے چُکتے سرا باور

5 ¹ ہرکسا اے باورمندی بییت کہ ایسا ہما مَسیہ انت، آ چہ ہُدایا پیندا بوتگ. ہرکسا کہ پت دؤست انت، چُگا ہم دؤست داریت. ² وھدے گون ہُدایا مِہر کنین و آییے ہُکمان کار بندین، زانین کہ ہُدائے چُگان مِہر کنین. ³ ہُدادؤستی ہمیش انت کہ ہُدائے ہُکمان کار ببندین و آییے ہُکم گرانین بارے ہم نہانت. ⁴ چیا کہ ہرچے چہ ہُدایا پیندا بوتگ، دنیائے سرا بالا دست و سوین: ^g

یوہنائے ائولی کاگد

زندمانے گال

1 ¹ ہما کہ چہ ازل ہست ات، ہما کہ ما اِشکتگ، گون وتی چَمَان دیستگ، ہما کہ ما چارتگ و دست پر کرتگ، آ زندمانے گال انت. ² زند زاہر و پَدَر بوت، ما دیستگ و پہ آییا گواہی دئین. ما پہ شما ہما نمیرانین زندے جارا جنین کہ گون پتا ات و پہ ما پَدَر بوت. ³ آ چیرے کہ ما دیستگ و اِشکتگ شمارا گوشین تانکہ گون ما ہمدل و ہمستک بییت. مئے ہمدلی و ہمستکی، گون پت و آییے چُک، ایسا مَسیہا انت. ⁴ ما اِشیا پہ شما نبیسن تانکہ مئے شمے شادمانی پورہ و سرجم بییت.

رژناییا گام جنگ

⁵ آ کُلو و پٹیگام کہ ما چہ آییا اِشکتگ و پہ شما جارَ جنین، اِش انت: ہُدا نور و رُزن انت و آییے ارواہ و جبینا ہچ تھاری نیست. ⁶ اگن بگوشتین گون آییا ہمدل و ہمراہ این و پدا ہم تھاریا گام جنگا این، گُرا دروژگ بندین و راستیے سرا کار نکنگا این. ⁷ بلہ اگن رُژناییا رثوگا این، ہما پیمیا کہ آ رُژناییا انت، گُرا وت مان و تا ہمدل و ہمستک این و آییے چُک، ایسائے ہون مارا چہ سچھین گناہ و مئیاران پاک و پلگاز کنت. ⁸ اگن بگوشتین بیگناہ و بیتمیار این، و تا رَد دئین و راستیا مئے دلا جاگہ نیست. ⁹ بلہ اگن وتی گناہان بَمَین، آ کہ وپادار و اَدل انت مئے گناہان بکشیت و مئے سچھین ناپھریزیاں شو دیت. ¹⁰ اگن بگوشتین گناہن نکرتگ، آییا دروژگبند کنین و آییے ہبران مئے دلا جاگہ نیست.

ایسا مئے دیمپان انت

2 ¹ او منی دُردانگین چُگان! اے چیران پہ شما نیسان تان گناہ مکنت، بلہ اگن کَسیا گناھے کرت، دیمپانے ^a ہست کہ پتے کزا پہ مئے رَکینگا ہبر کنت، ہما پاک و اَدلین ایسا مَسیہ. ² آ مئے گناہانی شوڈوکین کُربانیک انت، تھنا مَینگ نہ، سچھین جہانے گناہانی کُربانیک انت.

پرمانبراریے ارزش

³ اگن ما آییے ہُکم و پرمانانی سرا کار بکنین، گُرا سرپد بین کہ ما آییا زانین. ⁴ کسے کہ گوشت: «من آییا زانان» بلہ آییے ہُکمانی سرا کار نکنت، دروژگندے و آییے دلا راستی نیست. ⁵ بلہ کسے کہ آییے ہیرانی سرا کار کنت، پہ راستی، ہُدائے مِہر آییے دلا کامل و سرریچ بوتگ. چہ ہمے چیزا زانین کہ ما ایسا مَسیہے ارواہ و جبینا این. ⁶ کسے کہ گوشت: «من آییے ارواہ و جبینا آن»، باید انت ہمایئے راہا برتوت.

⁷ او دُردانگان! اے نوکین ہُکمے نہانت کہ پہ شما نیسیگا آن، ہما کوہنین ہُکم انت کہ چہ پنداتا شمارا گون ات. اے کوہنین ہُکم ہما گال و ہبر انت کہ شما اِشکتگ. ⁸ بلہ پدا ہم پہ شما نوکین ہُکمے نیسیگا آن کہ اِشیے راستی، چہ شما و آییا پَدَر بییت. چیا کہ تھاروکی گار بیت و راستین رُزن ہمے ائون دُرشگا انت. ⁹ کسے کہ گوشت: «رُژنایییے توکا آن»، بلہ چہ براتا ^a نِیرت کنت، اَنگت تھاروکیا انت. ¹⁰ کسے کہ گون وتی براتا مِہر کنت، رُژناییا انت و رُژنایییے تہا ہچ چشین چیزے نیست کہ آییے رَد

^[1] 2:1 دیمپان، بران کسے کہ پہ تھو ہبر کنت. اری و پارسیا «مدافع».

^[2] 9:2 «براتے» مانا ہر باورمند انت، مردین و جنین.

^[3] 17:4 ہمایئے، بران ایسا مَسیہے.

^[4] 4:5 سوین، بران پیروز، کامیاب.

کپک و نَگل ورگئے سئوساز بیبت۔¹¹ بله آ کس که چه براتا نِپَرْت کنت، تھاریا اِنْت و مان تھاروکیا گامَ جنت۔ آ نزانت کجا رتوگا اِنْت چیا که تھاریا کور کرتگ۔

¹² او دُردانگین چُگان! په شما نیسیگا آن چیا که هماییے نامئے سرا شمئے گناه بکشگ بوتگانءت۔

¹³ او واجهین پتان! په شما نیسیگا آن، چیا که شما آییَا زانیت، هما که چه اُزلا اِنْت۔

او ورنایان! په شما نیسیگا آن، چیا که شما شئیتانئے سرا بالادست بوتگیت۔

¹⁴ او چُگان! په شما نیسیگا آن، چیا که شما پتا زانیت۔

او واجهین پتان! په شما نیسیگا آن، چیا که شما هماییا زانیت که چه اُزلا اِنْت۔

او ورنایان! په شما نیسیگا آن، چیا که توانا و تَمَرُد اِنْت و هُدائے هبر شمئے دلا اِنْت و شما شئیتان پرؤش دانگ۔

دنیایا دؤست مداریت

¹⁵ دنیا و هر چیزے که آییے تها هست، دؤستیش مداریت۔ اگن کسے دنیایا دؤست بداریت، پتے مِهر آییے دلا نیست۔¹⁶ چیا

که دنیائے سَجْهین چیز، بزَن جسمئے لوث و واھگ، چمئے لوث و واھگ و مالئے کبر و گُور، چه پتا نثیاتکگانءت، چه دنیایا

آتکگانءت۔¹⁷ دنیا و دنیایی واھگ، گار و زئوال بَنْت، بله کسے که هُدائے واھگانی سرا کار کنت، ابدمان اِنْت۔

مَسِیْهئے دژمن

¹⁸ او چُگان! نون گُدُی دمان و ساهت اِنْت۔ هما دابا که شما اِشکتگ، «مَسِیْهئے دژمن» پیداک اِنْت، همه ائون هم مَسِیْهئے بازین

دژمنے آتکگ و چه همیشیا زانین که ساهت، گُدُی ساهت اِنْت۔¹⁹ آ چه ما در آتکنت، بله چوناها چه ما نهاننت، اگن چه ما بوتیننت،

گون ما منتنت۔ بله آیانی رتوگا شَرّ پیش داشت چه آیان یکے هم چه ما نهءت۔

²⁰ بله «آ پاکینا» شمارا «رُوگن پر مُشتگ» و شما سَجْهین چیزان زانیت۔²¹ من په شما نیسیگا آن، په اے سئوبا نه که راستیا

زانیت، راستیا زانیت و سرکچ وریت که چه راستیا هچ دروگے ودی نیبت۔²² دروگبند کئے اِنْت؟ هما اِنْت که نَمَیت ایسا، مَسِیْه

اِنْت۔ هما کس که پت و چُکا نَمَیت، مَسِیْهئے دژمن اِنْت۔²³ هرکس که چُکا نَمَیت، پت هم آیییگ نیبت۔ هرکس که چُکا مَنَیت،

پت هم آیییگ بیبت۔²⁴ پلَیت هرچه که شما چه بِنَداتا اِشکتگ شمئے دلا بمانیت۔ اگن اے هبر که شما چه بِنَداتا اِشکتگ شمئے دلا

بمانیت، گزا پت و چُکئے اُرواه و جَبینا مانیت۔²⁵ اے هما چیز اِنْت که هماییا مارا لبز و واده داتگ، بزَن نمیرانین زِنْد۔

شما هُدائے در چِتگین اِنْت

²⁶ من په شما اے چیز همایانی بارثوا نبشتگانءت که شمارا گُمره کنگ لؤننت۔²⁷ بله شما چه آییے نینمگا «رُوگن پر مُشگ»

بوتگیت و اے «پر مُشگ» شمئے دلا مانیت۔ شمارا زلورت نیست کسے شمارا درس و سَبک بدنت، چیا که چه هُدائے نینمگا،

«رُوگن پر مُشگ» وت شمارا سَجْهین چیزان سَبک دنت۔ اے «رُوگن پر مُشگ» راست اِنْت و دروگینے نهانءت۔ هما پئیمَا هُدائے

اُرواه و جَبینا بمانیت که شمارا تالیمی داتگ۔

²⁸ نون، او منی دُردانگین چُگان! آییے اُرواه و جَبینا بمانیت تانکه آییے زاهر بیگئے وهدا، مئے دل دَدُّ بیبت و آییے دینما

شرمندگ مبین۔²⁹ اگن زانیت که آ راست و پاک اِنْت، گزا زانیت هرکس که راستیے راها رتوت چه هماییا پیدَا بوتگ۔

هُدائے چُک

¹ بچاریت که پتا چَوَین مِهرے مارا بکشگت که هُدائے چُک زانگ ببین و بیتشک ما هُدائے چُک اَین۔ دنیا مارا نزانت و پجَاه

نسیاریت چیا که دنیایا آ هم پجَاه نییاورت۔² او دُردانگان! ائون ما هُدائے چُک اَین، بله اَنگت زانگ نبوتگ که ما چه جزو

بشگی اَین، همینچُک زانین، وهدے آ زاهر بیت ما هم هماییے ڈئولا ببین، پرچا که آ وهدی ما آییَا هما پئیمَا کِنَدین که آ هست۔

³ هرکسا چه آییَا چشین اُمیتے هست وتا پاک کنت، انچُش که آ وت پاک اِنْت۔⁴ هرکس که گناه کنت، شَرِیتے هلاپا کار کنت، چیا

که گناه، ناشری^d اِنْت۔⁵ شما زانیت، آ پَدَر بوت تان گناهان گار و ببِگواه بکنت، آییَا هچ گناه نیست۔⁶ آ کس که آییے اُرواه و جَبینا

مانیت، گناه نکنت۔ هرکس که گناه کنت ایسایی ندیستگ و نزاننگی۔

⁷ او چُگان! بچاریت کسے شمارا گُمره مکنءت۔ هرکس راستیے راها رتوت، راستین مردمے، انچُش که آ، پاک و راست اِنْت۔⁸ آ

که گناه کنت شئیتانئے چُک اِنْت پرچا که شئیتان چه بُگبِجا گناه کنان اِنْت۔ هُدائے چُک پمیشکا پَدَر بوت که شئیتانئے کاران

پیرؤشیت و زئوال بکنت۔⁹ آ که چه هُدایا پیدَا بوتگ گناه نکنت، پرچا که هُدائے زات آییَا مان اِنْت۔ گزا آ گناه کرت نکنت، چیا که

چه هُدایا پیدَا بوتگ۔¹⁰ هُدائے چُک و شئیتانئے چُک، همه پئیمَا زانگ و پجَاه آرگ بَنْت، آ کس که راستیے راها نرئوت، هُدائے

چُک نهانءت و انچُش آ کس هم که گون وتی براتا مِهر نکنت۔

گُون یکدومیا مِهر

¹¹ آ کَلئو و پئیگام که شما چه بُگبِجا اِشکت، همش اِنْت که باید اِنْت یکدومیا دؤست بدارین۔¹² کاپنئے^c ڈئولا مبین که شئیتانئے

چُک اَت و وتی براتی کُشت۔ نون چیا آ کُشتی؟ په اے سئوبا که آییے جندئے کار و کِرْد سِیل و شئیتانی اتنت و براتئے کار نیک و

هُدایی اتنت۔

¹³ او براتان! چه اے هبرا هئیرت مکنیت که دنیا گون شما نِپَرْت کنت۔¹⁴ ما زانین که چه مرکا گوستگ و په زَندمانا رَسْتگین، چیا

که گون وتی براتان مِهر کنین۔ هرکس که مِهر نکنت، مرکے ساهاگا مانیت۔¹⁵ کسے که چه براتا بیزار بیت و نِپَرْت کنت هُونیگے۔

شما زانیت، هُونیگین مردمے هجر نمیرانین زندئے واهنَد نیبت۔¹⁶ ما مِهر اے پئیمَا پجَاه اُورت، چیا که مَسِیْها وتی جان، په مٹیگی

نَدَر کرت، تانکه ما هم وتی جانا په براتان نَدَر بکنین۔¹⁷ اگن کَسِیا دنیایی مال و مِلکنئے بیبت و براتیا مهتاج بگندیت بله په آییَا

بَزگی مِیبت، گزا هُدائے مِهر چه پئیمَا چُشین مردمیتے دلا جاگَه کنت؟

¹⁸ او دُردانگین چُگان! بیایت مِهر کنین، بله نه په دپ و هبر، په دل و سِتک و گون کار و کِرْد۔¹⁹⁻²⁰ چه همه کارا زانین که ما،

گون هَک و راستیا همبند و پئبوست اَین و اگن مئے دل مارا مَثیاربار هم بکنت، اَنگت هُدائے دِنِما مِهر و دلجم ببین، چیا که هُدا چه

مئے دل و هئیلان مستر اِنْت و هر چیزا زانت۔

²¹ او دُردانگان! اگن مئے دل و جَبین مارا مَثیاربار مکنءت، گزا هُدائے گُورا اَسودگ و دَلدَدُّ اَین۔²² آ وهدی هرچه چه آییَا بلوئین

مارا رسیت، چیا که آییے هُکم و پرماتان زورین و په هماییے وَشَنوَدِیا کار کنین۔²³ آییے هُکم همیش اِنْت که آییے چُک ایسا

مَسِیْهئے نامئے سرا باورمند ببین و وت مان وتا مِهر بکنین، هما پئیمَا که مارا هُکمی کرتگ۔²⁴ هرکس که هُدائے هُکمانی سرا کار

کنت، آییے اُرواه و جَبینا مانیت و هُدا هم آ مردمئے دلا جاگَه کنت۔ وتی روھی مارا بکشگت و اے پئیمَا زانین که آ مئے دلا مانیت۔

^d4:4 ناشری، بزَن شَرِیتے کانون و رهبندانی پرؤشگ۔

^c12:3 کاپن هما کابیل اِنْت که وتی براتی کُشت۔

^c20:20 رُوگن پر مُشگ، بزَن په کارِیا گچین کنگ و واک و توان دئیگ۔